december 2014

ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS

ŠRŠEŇ

Občasník

Číslo 1

Ročník XI

OAROV

Nová šéfka
Interview
Úspechy
Imatrikulácie
Šport
Kožiaz
Talent OA

foto: Ing. Stanislava Lukáčová

Zábava
Dilema milionára
Zázrak menom jablko
Úprimné odpovede Zuzky Šulajovej

ÚVODNÍK

Milí čitatelia!

Leto sa už dávno skončilo a my sme opäť zasadli do školských lavíc. Zasa skoro vstávať, fňuk. Každý prvák si chce na začiatku roka urobiť „dobré meno“ u učiteľov a preto sa snažia na začiatku nazbierať čo najlepšie známky (aj keď nie vždy sa zadari).

Myslím, že by bolo celkom fajn, keby som sa vám aj predstavila, keď tu už s vami takto vykecávam :D. Takže... volám sa Stanislava Macková. O tých dobrých známkach prvákov som nepísala len tak, aj ja patrím do tejto skupinky študentov, konkrétne do skupinky 1.B.

Len prvé mesiace v škole a už „šéfka“ SRŠŇA. Celkom dobrý pocit. Dúfam, že tak ako s predchádzajúcou „šéfkou“ budete spokojní aj so mnou. Väčšinou vám sem budem písať básničky, ale aj iné články. Spolu so mnou pribudli do skupinky „sršňákov“ aj iné prváčky, ktoré sa tak isto budú podieľať na našej tvorbe. Takže dúfam, že so mnou, ale aj s ostatnými, či už novými alebo starými „sršňákmi“, budete spokojní. Aj ja sa vám tu tiež budem snažiť pravidelne niečo prispievať..... kým nezmaturujem.

Tak vám prajem pekné čítanie.
STANKA

OBSAH

Úvodník	2
Obsah	2
Nová šéfka časopisu	2
Najväčšie úspechy našich cvičných firiem	3
Vychovala víťazov celoslovenských súťaží	4
Donau Online - zážitky na celý život	6
Kurz ochrany života a zdravia	7
Komunálne voľby 2014 - šanca na zmenu	8
Dilema milionára	9
Imatrikulácie	10
Správna voľba povolania – príležitosť k úspechu	11
Neprehliadnuteľný talent	12
Info o škole	13
Úprimné odpovede Zuzky Šulajovej	14
Vlastná tvorba	16
Zabudnutý zázrak JABLKO	18
Na skládky nie sme krátki	19
Zábavná strana	20
Režisér s veľkým R	21
Na palubovke rožňavských basketbalistov	22
Zo športu	23

Stanka Macková

NOVÁ ŠÉFKA ČASOPISU

Meno a priezvisko:
Stanislava Macková
Pracovná pozícia:
šéfredaktorka časopisu
Trieda: I. B
Vek: 15 rokov
Bydlisko: Gemerská Poloma
Rodinný stav: vo voľnom vzťahu
Študovala na:
ZŠ Gemerská Poloma
Obľúbené jedlo: palacinky a bageta z nášho bufetu ☺
Jazyky, ktoré ovláda:
nemecký, anglický
Vlastnosti, ktoré má na sebe rada: sebadôvera
Znamenie vo zverokruhu: Baran
Hobby:
skladanie básní, šport, varenie
Najobľúbenejší predmet:
Má rada všetky, no najviac si obľúbila POE.
Obľúbená farba: žltá
Zvieratá, ktoré má doma:
Mačka Kitty a pes Rony
Z čoho čerpá inšpiráciu pre svoje básne:
Zo svojich vlastných pocitov.
Prečo sa rozhodla nastúpiť na OA: Už od 5. triedy snívala o tom, že raz bude študentkou Obchodnej akadémie v Rožňave.

Martina

Najväčšie úspechy našich cvičných firiem

Za každým malým či veľkým úspechom býva obyčajne veľká drina, mravenčia práca, hodiny a hodiny úsilia. Tak je to aj v prípade našich cvičných firiem.

Ich úspechy v roku 2014 sa začali v marci na 20. Medzi-národnom veľtrhu cvičných firiem v Prahe.
Sily si zmeralo viac ako 140 cvičných firiem z 10 krajín. Naši spolužiaci z cvičnej firmy Ovečka Anička získali 2. miesto v kategórii Najlepší zahraničný stánok. Cvičná firma Penzión Podkova sa umiestnila na 11. mieste zo 144 cvičných firiem v kategórii Absolútny víťaz.

Košice, 22. - 23. október 2014
Naši žiaci zožali úspech aj na 12. Medzinárodnom veľtrhu cv. firiem krajín V4 v Košiciach.
V kategórii Najlepší katalóg získala cv. firma Ovečka Anička 2.miesto. V kategórii Najlepšia reprezentantka vybojovala 1.miesto Lea Potocká z CF Ovečka Anička.

Bratislava, 25. - 26. november 2014
17. Medzinárodný veľtrh cv. firiem v Bratislave. Aj tu nás úspešne reprezentovali dve cvičné firmy. CF Penzión Podkova vynikla svojim sloganom „S nami ste na koni" a získala ocenenie Najlepší slogan. Cvičná firma Ovečka Anička získala v hlavnej súťaži zo 71 cvičných firiem 3. miesto.

CF Ovečka Anička

Účastníci týchto súťaží sa podelili o svoje pocity a skúsenosti s čitateľmi Sršňa.

Jenni Gyenesová - Príprava na veľtrhy bola náročná, lebo sme mali málo času. Ale spoločnými silami sme pripravili úžasný stánok a propagačné materiály. Samotné obchodovanie bolo super. Veľmi sme sa tešili z výhier. Som rada, že som sa mohla veľtrhov cvičných firiem zúčastniť ☺.

Kinga Fehérová - Predstavovala som si to ťažšie, takže som bola veľmi spokojná. Plánujem sa zapojiť aj do ďalších veľtrhov. Naučila som sa lepšie komunikovať s ľuďmi a správne vypĺňať fakturačné doklady.

Richard Kovács - Bola to neoceniteľná skúsenosť. Naozaj som si to užil. Získal som nové skúsenosti a naozaj to stálo za to ☺.

Veronika Fabiánová - Myslím, že na veľtrhu sme podali výkon, s ktorým môžeme byť spokojní. Dokázali sme spolupracovať ako tím. Získali sme nové skúsenosti s vypĺňovaním dokladov, s komunikovaním a dokonca sme si vyskúšali, aké to je obchodovať po anglicky.

Fruzsina Fűrješová - Získali sme nové zručnosti a vedomosti, ale aj nových kamarátov. Som rada, že som sa niečoho takého mohla zúčastniť.

Bianka Popadičová - Som veľmi rada, že som sa mohla zúčastniť tohto veľtrhu. Aj keď príprava bola náročná, naše nasadenie to neodradilo a výkon bol stopercentný. Náš kolektív bol skvelý, preto na tento veľtrh budem spomínať len v dobrom. A viem, že tento veľtrh bol pre každého prínosom.

Samuel Blaško - Jednoducho povedané, ostal by som aj dlhšie :D

Kristína Panyková - Bol to jednoznačne výborný zážitok so skvelými ľuďmi a jedinečnou príležitosťou spoznať ľudí, školy, iné kultúry.

Jarka Bernárová - Na veľtrhu v Bratislave bolo skvele. Oproti Prahe to bolo oveľa jednoduchšie, ale aj tak náročné.

Robina Lebovská - Veľtrh v Bratislave bol úžasný. Príprava bola síce náročná, ale dalo sa to zvládnuť.

Dávid Danko - Bola to úžasná skúsenosť, ktorá nám ukázala, že aj v strese vieme pracovať ako tím.

Simona Štickerová - Príprava na veľtrh bola náročná, ale nie až tak veľmi, ako som si predstavovala. Myslím, že sme to zvládli výborne a o tom svedčí aj ocenenie, ktoré sme si doniesli domov. Bola to pre mňa užitočná skúsenosť. Som rada, že som sa mohla zúčastniť tejto akcie a spoznať nových ľudí.

Miška Domiková - Na veľtrhu v Bratislave sa mi veľmi páčilo. Boli sme skvelí tím a dokázali sme spolu skvele pracovať. Príprava na veľtrh bola náročná, ale výsledok stál za to.

Janko Letanovský - Na veľtrh v Bratislave sme sa poriadne pripravili. Som veľmi rád, že sa nám podarilo uspieť a vidíme zadosťučinenie našej práce.

Lucia Kiršfeldová - Byť na veľtrhu bola veľmi dobrá skúsenosť. Hoci nás to stálo veľa práce a nervov, stálo to za to.

Laura Volčková - Na veľtrhu cvičných firiem v Košiciach bolo naozaj skvele. Som nesmierne rada, že som sa mohla zúčastniť tejto akcie. Celá IV.C trieda zapojila do tohto projektu svoju dušu. Myslím si, že sme spravili všetko, čo bolo v našich silách, aby sme uspeli v Košiciach čo najlepšie.

Sandy Korintušová - Bola som prekvapená, že som bola zvolená za tú, ktorá bude prezentovať cvičnú firmu v Košiciach. Musím povedať, že to bola náročná práca a bála som sa. Našťastie to dopadlo dobre a som rada, že som sa mohla tohto veľtrhu zúčastniť.

Miro Lőrinc - Získal som skúsenosti, ktoré určite ešte v živote využijem. Verím, že aj ostatní majú podobné pocity.

Nika Černajová - Aj napriek náročnej príprave sme sa na veľtrhy všetci veľmi tešili. Všetky pre nás dopadli dobre. Získali sme nové skúsenosti a taktiež nových priateľov. Teší ma, že som sa mohla zúčastniť týchto veľtrhov.

Jednoducho povedané, ostal by som aj dlhšie

CF Penzión Podkova

text: ***CF Ovečka Anička*** *a* ***Penzión Podkova****, foto:* ***Daniela Žiaková***

Veselá a usmievavá, niekedy si na našich chodbách aj od srdiečka zaspieva. Vychovala už niekoľko víťazov celoslovenských súťaží v ADK. Hovorí plynule rusky aj anglicky. Je osobou so zaujímavými názormi a životnými skúsenosťami, ktorá nás svojím príkladom učí nielen na školských hodinách. V tomto čísle sme sa porozprávali s pani profesorkou Gajdošovou.

Vychovala víťazov celoslovenských súťaží

• Ako ste zvládali základnú školu?
- Bez problémov. S radosťou sme chodili do novej školy v rodnej obci. V 2. ročníku už aj na obedy a do školskej družiny, kde sme sa okrem úloh veľa aj hrali s hračkami, nacvičovali programy na slávnosti, chodili sme do prírody, dokonca aj 2 týždne cez prázdniny. Od 6. ročníka sme cestovali do školy autobusom. Získavanie nových vedomostí ma veľmi bavilo, stačilo v škole dávať pozor pri výklade nového učiva, doma si urobiť úlohy, počas prestávky sa pozrieť do poznámok a šlo to. Za školu sme hrávali basketbal, spievali sme v speváckom zbore... Popritom som od 4. ročníka chodila viackrát do týždňa aj do ĽŠU, teraz ZUŠ. Spoznala som Rožňavu, spolužiakov z mesta (napr. aj p. prof. Emödiovú), urobila potrebný nákup.

• Ste ešte v kontakte so spolužiakmi zo ZDŠ?
- S niektorými áno, napr. s mojou švagrinou, žijúcimi u nás na dedine, v autobuse. S najlepšou kamarátkou sme si písali listy veľa rokov. Teraz sa párkrát do roka navštívime, zavoláme si.

• Na akú SŠ ste chodili?
- Bola to Stredná pedagogická škola - odbor vychovávateľstvo v starobylej Levoči. Bolo nás v triede 42, z toho 2 chlapci a mali sme veľmi dobrého triedneho profesora – muzikanta – huslistu a dirigenta dievčenského speváckeho zboru v škole i ďalších speváckych zborov na Spiši. V meste som prvýkrát videla slabozrakých alebo nevidiacich ľudí s bielou palicou. Prvý rok pár mesiacov nás učil nevidiaci pán učiteľ s absolútnym sluchom . Vedľa našej školy bola škola pre nedoslýchavé deti.

• Ako to vyzeralo na strednej škole počas bývalého režimu?
- Spolužiačky – budúce súdružky vychovávateľky v školskej družine som mala z celého východoslovenského kraja (od Dukly, spod Tatier, od Trebišova, z Košíc, od Košíc, zo Spiša, Šariša, aj z okresu Rožňava) pretože sme boli jediná škola v kraji. Okrem nás sme mali spolužiačky – budúce súdružky učiteľky materských škôl. 36 žiačok sme bývali v internáte ako na vojne na poschodových posteliach, plechový nočný stolík, plechové skrine na chodbe, v kúpeľni 1 válov so 6 kohútikmi. Režim sme mali ako na vojne. Po raňajkách s desiatou do školy asi 300 m, po vyučovaní do internátu, obed, od 14.00 do 16.00 h osobné voľno, vtedy sme mohli odísť do mesta. Povinné štúdium v škole od 16.00 do 18.00 h, nástup a odchod do internátu na večeru. O 19.00 h opäť nástup a do školy na povinné štúdium v triedach. O 21.00 h zas nástup a odchod do internátu, večerná hygiena a o 22.00 h sa zhaslo svetlo. Pod lavicou sme nemohli nič nechávať, všetko sme si museli nosiť do internátu. Vo štvrtok niekedy aj v utorok sme mali v čase osobného voľna nácviky speváckeho zboru. Spievať v zbore bola veľká česť a spievali sme aj počas presunov zo školy na internát, na zemiakových brigádach, vystupovali sme na významných podujatiach v meste i okolí, absolvovali celoštátne súťaže v Žiline. Vrcholom nášho snaženia bolo pozvanie vystupovať v Karlových Varoch v čase filmového festivalu i na celoštátnych Pedagogických dňoch.

Počas povinného štúdia sme nielen písali domáce úlohy a učili sa, ale sme trénovali aj v telocvični gymnastiku, hru na gitare, zobcovej flaute i klavíri. Niekedy sme boli na výstavách v galérii, veľmi zriedka aj na filmovom predstavení v kine.

V škole sa nestrpelo výstredné oblečenie, rifle, make-up, dlhé nechty. Ideovo-politické vzdelávanie, vedomostné súťaže o Sovietskom zväze, SNP, 2. svetovej vojne. Hoci sme bývali v kláštore pri Čiernom kostole, nemali sme možnosť vidieť ho. Kostol sv. Jakuba sme mohli navštíviť počas exkurzie v rámci výtvarnej výchovy. Pri stretnutiach rady spomíname aj na lyžiaráky v Poráčskej doline a na Ružbašskej Myľave, vytrvalostné behy po „Šišpľaci“, branné cvičenie v každom počasí, letné aktivity na družstve v Studenci, prísnych učiteľov, prax v družine, výlet na Domaši, stužkovú po uholných prázdninách. S mnohými spolužiačkami som v kontakte už vyše 30 rokov.

• Pamätáte si na svoj prvý deň na strednej škole? Ako prebiehal?
- Slávnostné otvorenie šk. roka bolo v malej telocvični, kde mi

Spolu s bratom.

prišlo zle, a tak som už po iné roky mohla ostať na chodbe. Väčšinu spolužiačok som poznala od predchádzajúceho dňa z internátu.

• Už na strednej škole ste vedeli, že chcete učiť? Ako ste vlastne dostali nápad učiť?
- Samozrejme, oveľa skôr. Od materskej školy som mala dobré panie učiteľky i učiteľov, ktorí ma veľa naučili, vážili sme si ich, boli pre nás vzorom.

P. prof. Gajdošová učila aj v ZŠ v Plešivci.

• Na akú vysokú školu ste chodili?
- Pedagogická fakulta UPJŠ v Prešove.

• Ako vlastne prebiehalo vaše štúdium?
- Mojím snom bolo študovať hudobnú výchovu a tá v tom roku bola len v kombinácii s ruským jazykom. Nikdy som to však neľutovala. Boli sme skupina 10 dievčat. Dobre sme vychádzali aj s 3 spolužiačkami z Prešova a navštevovali sme sa. Dodnes sa kamarátime s telocvikárkami, s ktorými sme boli susedky i spolužiačky. Najviac sa naše spolunažívanie utužilo počas 5-mesačného študijného pobytu v Inštitúte ruského jazyka a literatúry A. S. Puškina v Moskve. Nezabudnuteľné stretnutia so študentmi z Banskej Bystrice, Trnavy, Plzne, Prahy i z celého sveta, veľkomestо, koncerty, divadlá, hokej, MDŽ, Deň armády, exkurzie každý štvrtok po Moskve a jej okolí. Všetky sme spievali v speváckom zbore, chodievali sme na sústredenia na Lysanku, na Šíravu, vystupovali sme na koncertoch a samozrejme povinne sme v Prešove navštevovali všetky koncerty. Spomíname na zemiakové brigády, letné aktivity, lyžiarsky kurz, branný kurz na Domaši, turistický na Morskom oku... V 5. ročníku v októbri sme sa „uliali“ zo školy 1 deň + víkend, aby sme sa mohli zúčastniť Bratislavských hudobných slávností na vlastné náklady. Škola totiž pre nás žiadne exkurzie neorganizovala. Tak som spoznala Bratislavu. Až na 2 spolužiačky, ktoré sú asi v zahraničí, sme v kontakte a rady sa stretávame.

• Aké máte vyštudované predmety?
- Ruský jazyk a literatúra – hudobná výchova pre 5. – 12. ročník.

• Raz na hodine ste spomenuli, že ste predčasom učili na ZŠ v Plešivci. Prečo ste si vybrali ZŠ?
- Na výber sme nemali. Bola som rada, že som mohla dochádzať z domu a učila som len predmety, ktoré som študovala. Veľmi rada spomínam na 11 rokov spočiatku na ZŠ s vyučovacím jazykom slovenským i maďarským v Plešivci.

• Aké predmety ste tam vyučovali?
- Do roku 1989 svoje hudobnú výchovu a ruský jazyk, po Nežnej revolúcii som sa začala učiť angličtinu a od septembra 1990 som začala aj učiť anglický jazyk, zemepis, dejepis, telesnú výchovu, zastupovala som aj dlhší čas chémiu, špecifickú prípravu dievčat.

• Ako ste sa dostali na vaše terajšie miesto?
- Po Nežnej revolúcii to nebolo ľahké, chodila som na angličtinu, cez prázdniny na kurzy s Američanmi v Liptovskom Hrádku, Brezovej pod Bradlom, Banskej Štiavnici a v Nitre. Bývalí ruštinári hľadali možnosti rozšíriť si vzdelanie aby mohli odborne učiť a tak som sa dozvedela o možnosti študovať učiteľstvo administratívy a korešpondencie na Stenografickom ústave v Bratislave. Podala som si žiadosť a kúpila som si učebnicu Strojopis pre samoukov. Každý deň som poctivo trénovala písanie na písacom stroji. Aj základy angličtiny som pomerne dobre zvládla a tak som na FF UPJŠ v Prešove urobila akreditačnú skúšku. S týmto osvedčením som mohla učiť, pretože bol nedostatok učiteľov – angličtinárov. Keďže som dennodenne cestovala 30 km do práce s prestupovaním v Rožňave, uvažovala som o zamestnaní bližšie k bydlisku. Dozvedela som sa, že v OA potrebujú angličtinára, tak som sa uchádzala o miesto. Najskôr som učila len angličtinu, potom aj ADK, pretože som mala kvalifikáciu aj na vyučovanie tohto predmetu.

• Prečo ste si vybrali práve predmet ADK?
- Prišlo to akosi samo.

• Keby ste neboli učiteľka, aké povolanie by ste chceli vykonávať a prečo?
- Možno administratívna pracovníčka, lebo vzorom mi bola staršia sesternica, alebo lesná inžinierka.

• Máte nejaké životné motto, ktorým sa riadite?
- Robiť dobro.

• Akú radu by ste dali študentom?
- Byť zodpovedným za svoje konanie. Viac sa zaujímať o veci, udalosti doma, vo svete i ľudí okolo nás.

Pani profesorka, ďakujeme vám za zaujímavý rozhovor.

Text: ***Aďa***
foto: archív ***p. prof. Gajdošovej***

Študijný pobyt v Moskve.
P. prof. Gajdošová druhá zľava.

Donau Online - zážitky na celý život

Katarína Kömleiová

Mikuláš Gregor

Akrobacia

Tento rok sa naša škola počas letných prázdnin zapojila do projektu Donau Online, ktorý organizovalo Ministerstvo kultúry Nemeckej spolkovej republiky Baden - Würtenberg. Motívom projektu je Dunaj, pretože v jeho rámci spolupracujú práve krajiny, cez ktoré naša najväčšia rieka preteká. Témou tohtoročného projektu boli Eurovoľby. Aj naši študenti boli pozvaní zúčastniť sa. Katarína Kömleiová (III.B) a Mikuláš Gregor (IV.C) prvý júlový týždeň prežili v letnom tábore v nemeckom meste Ulm. Ako pedagogický dozor sa zúčastnila Mgr. Denisa Kováčová, ktorá bola koordinátorkou a realizátorkou projektu, a Mgr. Daniela Keményová.

Naši študenti sa v tábore naučili spolupracovať s ľuďmi rôznych národností, zdokonalili svoje znalosti z nemeckého jazyka, spoznali nových ľudí, nadobudli nové zážitky a navštívili niekoľko významných inštitúcií v meste Ulm a jeho okolí. Radi sa podelili s nami o svoje pocity a zážitky.

Mikuláš: „Do Nemecka som vôbec nechcel ísť, ale tieto pocity sa veľmi rýchlo zmenili. Cesta bola fajn a samotné Nemecko bolo úžasné. Nakoniec sa mi domov ani nechcelo vracať. Zvykol som si na nové miesto a skvelých ľudí. Chcel som tam ešte ostať, nakúpiť si, ale hlavne rozprávať sa s ostatnými po nemecky. Získal som množstvo nových a milých priateľov, ktorí mi teraz veľmi chýbajú. S niektorými si píšeme cez Facebook a skypujeme ešte aj dodnes. Určite by som sa tam chcel opäť vrátiť.“

Katka: „Pocity pred cestou som mala veľmi zmiešané. Na jednej strane som mala pochybnosti, na druhej som sa tešila. Nakoniec som rada, že som sa rozhodla vyraziť. V kempe som spoznala množstvo nových ľudí nielen zo Slovenska, ale aj z iných krajín. Na izbe nás bolo 7 dievčat, z toho 6 Sloveniek a 1 Ukrajinka. Prvý deň sme dostali úlohu predstaviť našu krajinu. My sme predstavili slovenské zaujímavosti ako sú Tatry, hrad Krásna Hôrka, kaštieľ v Betliari a iné. Doplnili sme aj naše známe slovenské osobnosti, ako sú naši hokejisti, futbalisti, tenisti. V tomto jazykovom kempe sme boli rozdelení do rôznych workshopov s témami tanec, hudba, žurnalistika, akrobatika, herectvo, tvorenie projektov a história. Ja som sa zúčastnila workshopu o hudbe. Spievali sme, skladali sme piesne a zabávali sme sa. Na každý nový deň som sa tešila. Na workshope sme nacvičovali na predstavenie, ktorého sme sa na konci sústredenia všetci zúčastnili. Predstavenie bolo poskladané z rôznorodých scénok a nakoniec nám tlieskala celá sála.

Mohli sme sa stretnúť aj s poslancom Baadenburska – Wurtenberska, ktorý nám porozprávaj veľa zaujímavostí. V posledný deň sme sa rozhodli pokoriť najvyššiu kostolnú vežu v Európe. Zhora bol perfektný výhľad.

Aj keď som sa už tešila domov, ani z Nemecka sa nám nechcelo odísť. Po tejto skúsenosti odporúčam aj ostatným spolužiakom, aby sa podobného projektu zúčastnili. Bol to zážitok, na ktorý nikdy nezabudnem.

text: ***Veronika*****,** *foto:* ***Denisa Kováčová***

Nácvik na záverečné vystúpenie.

KOŽAZ

Kurz ochrany života a zdravia

Len naštartovať a už by nás tu nebolo!

Samo, čo si mu to urobil?

V starej vojenskej sanitke.

Každoročne sa tretiaci na začiatku školského roku zúčastňujú povinného Kurzu ochrany života a zdravia, a tak to bolo aj tento rok. Nikto sa nemohol vyhovoriť, že jemu sa tam dnes nechce. Ja som sa na kurz najviac tešila len preto, že nebudeme v škole a pôjdeme do Rejdovej, no presne tento rok to museli zrušiť. Že vraj pre biedne podmienky a drahé bývanie, no podľa mňa by to stálo za to. A tak sme prežili 3 dni „v škole“.

Prvý deň sme strávili v kasárňach. Tam nás vojaci previedli rozsiahlym komplexom. Prehliadku sme ukončili na veľkej betónovej ploche. Pripravili pre nás tri stanovištia. Na prvom nám porozprávali čosi o ochrane, teda nám ukázali nejaké tie ochranné oblečky a masky.... Na druhom stanovišti sme sa porozprávali o KPR (kardiopulmonárnej resuscitácii), o krvácaní, ako to všetko ošetriť. Posledné stanovište obsahovalo výklad o zlomeninách, krvácaniach, ako ich ošetrovať v praxi. Mohli sme si tam vyskúšať viazanie dlahy, teda stabilizovanie vytknutého členka, zlomeninu predkolenia, viazanie trojhlavej šatky, nosenie raneného opaskom či nosenie nosidiel, ale i leňošenie v starej vojenskej sanitke.

Najlepšie bolo leňošenie v starej vojenskej sanitke

Druhý deň sme prežili na strelnici, kde sme pondelňajšie získané informácie od vojakov využili na cvičeniach. Určovali sme buzolou, čo nás naučil pán profesor Kováč, super vec, ďakujeme, možno to niektorí využijú v piatok večer pri hľadaní cesty domov z baru. Pán profesor Hlaváč nás tak profesionálne naučil strieľať, že aj jeho musím pochváliť. Ale najviac sa mi páčilo práve na tomto stanovišti, a to z toho dôvodu, že ma to baví, a z toho, že keď si zaumienim, že panáčiky musím zostreliť všetky, tak musím. Ale pán profesor mi to nedovolil a museli sme sa presunúť na iné stanovište, kde boli policajti. Predvádzali nám skúšku, ktorá sa vykonáva pri prijímaní nováčikov do policajného zboru. A zase musím pochváliť pána profesora Kováča, bol tak odvážny, že si išiel zastrieľať z pištole. No pán profesor, vy sa nezdáte ☺.

Tretí deň sme mali pretek v škole. Rozdelili sme sa do 5-členných skupín tým spôsobom, že každý si losoval číslo tímu, v ktorom súťažil. Ja s mojou skupinou sme sa umiestnili na treťom mieste, ale odzadu. Je to pre nás výhra, že nie sme poslední..

Keď mám zhodnotiť tieto tri dni spolu, myslím, že najlepší deň pre mňa bol druhý, taký basic day. Tak vy, budúci tretiaci, užite si na rok svoj KOŽAZ, to znamená tri dni bez učenia.

text a foto: ***Boba***

Dominiku by hneď brali do armády.

A už ju aj berú...

Dva a pol chlapa.

KOMUNÁLNE VOĽBY 2014 - ŠANCA NA ZMENU

Voľby, slovo, ktoré sme mohli vidieť a počuť počas celého novembra na každom rohu. V novinách, v televízii, v schránkach či na billboardoch. 15.11.2014 sa na našom území uskutočnili komunálne voľby, ktorými sme si zvolili svojich poslancov do obecných a mestských zastupiteľstiev a samozrejme aj primátorov či starostov. Voľby prebehli aj v našom meste, a to bez problémov. V našej škole sú študenti, ktorí dovŕšili 18 rokov a mali právo ísť voliť. Tak ako ich rodičia aj oni rozhodujú o budúcnosti svojho mesta/obce tým, že pristúpia k voľbám. Našim mladým voličom sme chceli pomôcť zorientovať sa medzi viacerými kandidátmi na post primátora Rožňavy, a preto sme im do školských lavíc rozdali letáky. Pripravili sme im z informácií, ktoré sme získali od kandidátov položením otázok o ich volebnom programe, ale aj akým spôsobom chcú oni podporiť nás mladých ľudí. Krátko pred voľbami sme práve našim mladým voličom položili anketové otázky, ktorými sme chceli zistiť ich názor na kandidátov na primátora, ktorý z nich si získal mladých ľudí a prečo. Aké nedostatky vidia v Rožňave, čo podľa nich treba v meste zmeniť, urobiť, aby mladí ľudia z Rožňavy neodchádzali, naopak, chceli tu zostať žiť a pracovať.

Z ankety vyplynulo, čo by chceli mladí Rožňavčania v meste zmeniť, urobiť či zlepšiť:

- *viac kultúrnych podujatí*
- *zriadiť ďalšie mládežnícke kluby*
- *opraviť chátrajúce budovy a nasledovne ich využívať*
- *zlepšiť a zvýšiť možnosti zamestnania, vytvoriť nové pracovné pozície*
- *opraviť cesty, chodníky, mosty, parky a ihriská, ktoré sú v zlom stave*
- *obnoviť premietanie v kine Panoráma*
- *podporiť aj iné športy ako futbal*
- *znížiť poplatky za parkovanie v meste*
- *viac dotácií školstvu*
- *prilákať viac turistov lepšou infraštruktúrou a reklamou*
- *zlepšiť eko situáciu, zbierať voľne pohodené odpadky*
- *zamedziť sústredeniu bezdomovcov pred Tescom*
- *výstavba tunelu cez Sorošku*
- *lacnejší prenájom priestorov pre študentov napríklad na stužkovú*
- *chcel/a by som menej chuligánov v Rožňave*

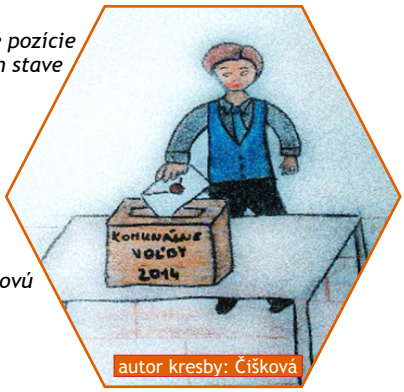

autor kresby: Čišková

Zarazili nás tieto extrémne riešenia:

- *mojím návrhom je zbúrať mesto a postaviť nanovo*
- *jediným riešením je odsťahovať sa z Rožňavy*

Staronový primátor pán Pavol Burdiga

Voľby sme zvládli a zvolili sme si svojho primátora Pavla Burdigu a poslancov na 4 roky. Dúfajme, že ich nasledovné kroky a konanie bude Rožňave prinášať úžitok.

Táto téma bola pre mňa veľmi zaujímavá. Pri čítaní rôznych názorov žiakov na Rožňavu som si uvedomila, že my mladí ľudia si v meste nevieme nájsť pracovné miesta, nemáme kde chodiť za zábavou, a preto sa mnohí vídavame na miestach, kde sú ľudia opití, či zdrogovaní. Určite budete so mnou súhlasiť, že nový primátor by mal myslieť aj na nás mladých, lebo budúcnosť je v nás. Aj keď naše mesto nie je vo všetkých smeroch ideálne, som rada, že žijem práve tu. Rožňava má perspektívu a predpoklady stať sa mestom, kde sa žije rovnako dobre dôchodcom, pracujúcim, nezamestnaným občanom, ale aj študentom. Vložme dôveru do našich terajších zástupcov mesta na ďalšie štyri roky.

text: ***Scarlett***, *foto:* ***internet***

Ankety sa zúčastnilo 88 respondentov.

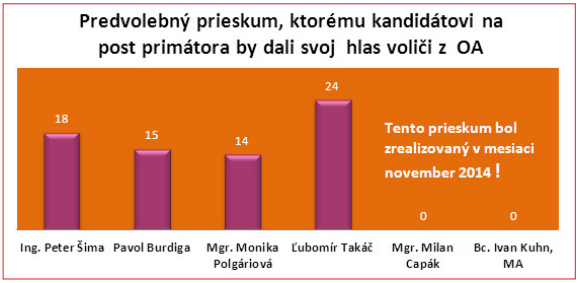

Dilema milionára

Určite vám niekedy napadlo, čo by sa stalo, keby ste vyhrali milión eur. Je to predsa sen každej nespokojnej duše. Podať tiket, vidieť na obrazovke televízie svoje čísla a zvýskuť od radosti - ja som milionár! Nie vždy obvyklé, no predsa možné. Čo ale s peniazmi vo chvíli, keď ich už zvierate v rukách?

Peniaze symbolizujú moc. A čím viac peňazí máte, tým väčšmi narastá vaša zodpovednosť. Môžete získať všetko, po čom túžite, splniť si svoje detské sny, možno aj zmeniť svoj osud. Dá sa povedať, že v tej chvíli v rukách zvierate magický prútik. Zaujímalo nás, aký je váš názor na post milionára a využívanie novozískaných finančných zdrojov.

Keby som vyhral/a milión eur, tak by som...

I. B.
- odišiel a už by ste ma tu neuvideli!
- 1/5 sumy venovala chorým ľudom
- peniaze použila na vzdelávanie
- investovala do nejakej spoločnosti
- kúpila si malý dom niekde pri pobreží Chorvátska,
- kúpila nové auto a išla na cestu okolo sveta,
- splnila si sen a vydala knihu,

II. C.
- si na 18. narodeniny kúpil auto, nejaké peniaze by som vložil na niekoľko bankových účtov. Nech ide úrok. Možno by som kúpil dom a prenajímal ho. Zvyšok peňazí by som použil na vysokú školu, rodinnú dovolenku a investoval ich do nejakej firmy.
- vyplatila všetky rodinné dlhy, kúpila autá pre rodinu, sebe dom a zaplatila nám dovolenku. Ale hlavne by som zaplatila operáciu mojej krstnej a urobila všetko preto, aby mala zdravé nohy a viac sa netrápila. Aj keby ma to malo stáť celý milión.

III. B.
- zabezpečil rodičov, spravil párty s priateľmi a odišiel do Arizony.
- kúpila si dom či byt (investovanie do nehnuteľností sa skoro vždy oplatí a peniaze sa nestratia), samozrejme išla na nejakú dovolenku a niečo by som si odložila. V budúcnosti ich niekde investovala tak, aby sa mi to vrátilo.

IV. B.
- časť dal mame, kúpil si Subaru Imprezia, 2x natankoval plnú nádrž a cestoval s ním po svete. Tiež by som deťom v Keni nakúpil zásoby jedla a vody.
- v prvom rade pomohol otcovi s financiami, keďže máme iba jeden príjem. Zaplatil by som si školu, kúpil si auto, opravil dom a ostatok by som odložil.

V uliciach sme sa pýtali rôznych vrstiev spoločnosti a vytiahli sme od nich toto:

Bezdomovec: - Určite by som pozval svojich kamarátov na oslavu a kúpil by som si nejakú garsónku.

Nezamestnaný človek: - V prvom rade by som si vyrovnal svoje finančné dlžoby. Určitú sumu by som použil na živobytie a nový štart do života. Peniaze by som dal na vkladnú knižku a začal si hľadať prácu aj mimo bydliska, nakoľko by som mal financie, na kúpu bytu mimo mesta.

Zamestnaný človek: - Investovala by som do nehnuteľnosti. Kúpila by som si nové auto. Vložila by som ich do termínovaných vkladov a investičných fondov.

Riaditeľ spoločnosti, inštitúcie: - Investoval by som do nehnuteľnosti, auta a ziskových akciových fondov aj napriek riziku.

Dôchodca: - Určitú čiastku by som si nechala na vlastnú potrebu ako sú lieky, platby za byt či potraviny. Väčšiu časť by som porozdávala medzi moje deti, vnučatá a ich rodiny.

Bankárka: - Určite pre človeka s takouto výhrou by bolo najlepšie investovať tieto peniaze kúpou nehnuteľnosti, investovať do vkladov so štruktúrovaným výnosom, do podielových výnosov, investovanie pre deti, pravidelné investovanie alebo obchodovanie s cennými papiermi.

Zdá sa, že väčšina ľudí sníva o drahom dome, aute, exotickej dovolenke, prípadne si spomenieme aj na blaho rodiny. Tí, čo všetky peniaze okamžite neminú, odkladajú ich, alebo investujú do rôznych spoločností. Zakaždým sa snažia vyplniť medzery oddeľujúce ich od dokonalého života. Rozhodujúcimi faktormi sa v tejto situácii stáva vek, vzdelanosť, finančná situácia a zamestnanie.

text: ***Zuzka***

Ilustrácia: Ladislav Tverďák

- dobrá myšlienka -

Bohatstvo sa nedosahuje vysokými príjmami, ale schopnosťou udržať si peniaze a neskôr ich investovať.

- tip na šetrenie -

Nehrajte v lotérii. Sú to stratené penaize. Šťastie sa vyrába pričinením, nie čakaním.

IMATRIKULY BOLI SUPER

V rámci tradičného týždňa študentstva dňa 12. 11. 2014 sa v budove OKC konala imatrikulácia prvákov našej školy. Štvrtáci si na nich poriadne zgustli svojimi úlohami a trestami. Aké pocity majú však z celých imatrikulačiek samotní prváci? Zachytili sme niekoľko zaujímavých názorov. Ale keďže nechceme nikoho prezradiť, toto hodnotenie ostane anonymné.

text: ***Stanka****, foto:* ***archív IV. B***

Pocity a názory I.A:

- „Najprv som sa bála, ale potom to bola sranda.“
- „Bála som sa úloh, ale bolo to v pohode, uvoľnila som sa, stres zo mňa opadol a zabávala som sa.“
- „Bolo to super! Strach som mala jedine z „pochúťky“, ktorú nám štvrtáci pripravili, ale zvládla som to. Aj IV.A to pekne pripravila a ja mám krásnu spomienku. ☺“
- „Imatrikuly boli super, zábavné a veľmi sa mi páčili. Pobavila ma scénka s princeznou Krasohnilou, ako aj úlohy pre nás prvákov.“

Pocity a názory I.B:

- „Bola to veľká sranda.“
- „Nebolo to také deprimujúce ako som čakala.“
- „Kľudne mohli byť aj „tvrdšie“ úlohy.“
- „ .... IV.B je najlepšia .... “
- „Najprv som sa cítila trápne, ale nakoniec to bolo fajn.“
- „Chválim IV.B za nápad s kostýmami a tančekmi. Ale myslím, že aj IV.A si dala na celom priebehu záležať, takže naše imatrikulačky hodnotím veľmi pozitívne.“

V uliciach mesta.

Štvrtáci, žiaci, ktorí majú možnosť konečne zažiť, aký je priebeh imatrikulačiek aj z tej druhej, organizačnej strany. My sme neváhali a zistili sme, ako celý priebeh tohto „prijatia prvákov do cechu ekonómov“ vnímajú práve oni. Naše organizátorky, štvrtáčky, nám rady zodpovedali na pár otázok.

• Ako dlho vám trvalo, kým ste vymysleli úlohy a tresty pre prvákov?
Michaela Gajdošová, IV. A: „Vymýšľanie úloh a trestov nebolo dlhé, zabralo nám to asi 2,5 hodiny.“
Simona Ďurišková, IV. B: „ Asi týždeň, samozrejme sme si to nechali na poslednú chvíľu.“

• Chceli ste pôvodne tvrdšie tresty?
Michaela: „ Áno, do „pochúťky“ sme chceli pridať kečup, horčicu, olej, ocot, chren... no proste všetko, čo kuchyňa ponúka.“
Simona: „Chceli sme vymyslieť horšie nechutnosti.“

• Si spokojná s tohtoročným priebehom imatrikulačiek?
Michaela: „Áno, myslím, že dopadli veľmi dobre.“
Simona: „Naši prváci perfektne zvládli svoje postavy. Nečakali sme, že sa každý tak super prezlečie.. Škoda, že nevyšiel čas vychutnať si na pódiu všetkých.

• Aké sú tvoje pocity teraz, keď si už bola organizátorkou imatrikulačiek?
Michaela: „Užila som si to. Pokojne by som to urobila ešte raz.“
Simona: Celkom ma to bavilo, ale vymyslieť všetko bolo dosť náročné.

AJ INTERNÁT IMATRIKULOVAL

Zhruba pred mesiacom a pol sa v jedálni našej školy konali imatrikulačky internátu. Starší internátisti prijímali do svojho cechu mladších spolubývajúcich. My sme boli pri tom a naším článkom vám priblížime atmosféru večera.

Žiaci museli prísť v oblečení svojich babičiek a dedkov. Na úvod sa zaviazali dodržiavať desatoro prváka. Potom ich tretiaci rozdelili do 4 skupín. Každá predviedla svoj tanec a víťazné skupiny boli ohodnotené potleskom. Víťazmi sa stali tanečníci s piesňou The ketchup song (asereje) a Gummi bear. Potom prváci hrali na rôznych hudobných nástrojoch a tiež ukázali svoje umelecké schopnosti v kresbe ceruzkou. Dievčatá si sadli chlapcom na kolená a kreslili ceruzkou v ústach na kartón, ktorý mali chlapci na tvári. Náhodne vybrané prvácke

páry si museli vyznávať lásku ako zvieratá či oholiť balón nastriekaný šľahačkou. Súčasťou prijímania prvákov bola aj variácia stoličkového tanca, keď si zúčastnení posúvali drievko z úst do úst, kým nevyhral jeden pár. Po veľkom úsilí sa nakoniec tretiaci rozhodli prijať prvákov do svojich radov. Za všetky úkoria dostali cukrík a prijímací list. Najpríjemnejším bodom programu bol ten posledný – diskotéka, na ktorej sme sa všetci poriadne vyskákali.

Tretiakom trvala príprava imatrikulácie zhruba dve hodiny. S priebehom akcie boli spokojní. Všetci sa dobre bavili. Tretiaci si zaspomínali aj na ich imatrikulačky, ktorých sa tak ako každý prvák spočiatku báli. Podľa nich sú imatrikulácie tou najzábavnejšou formou prijímania prvákov do stredoškolských radov. Ako najmladší študenti s ich názorom súhlasíme a aj my so smiechom spomíname na tie naše.

text a foto: ***Scarlett***

Správna voľba povolania – príležitosť k úspechu

Stánok OA Rožňava

Dňa 28. októbra tohto roku sa v OKC konala Burza informácií pre ôsmakov a deviatakov základných škôl, na ktorej stredné školy prezentovali svoje odbory. Na akciu sa prišli pozrieť rožňavské školy a aj školy z okolia. Práve ich v najbližších mesiacoch čaká jedno z najťažších rozhodnutí v živote. Výber tej správnej školy, ktorá ich pripraví do budúcich zamestnaní a do života. Všetky stredné školy mohli urobiť dobrý dojem na žiakov. Každá škola si pripravila niečo, čím by žiakov ohúrila a prilákala k sebe. Tak napr. Gymnázium z Dobšinej predvádzalo chemický pokus, ktorý bol zaujímavý a dosť hlučný. Pri stánku zdravotníckej školy si žiaci mohli vyskúšať, ako sa dáva prvá pomoc, a nechýbali ani masáže chrbta. Žiaci rožňavského gymnázia premietali videá s pokusmi, ktoré robili ich študenti a ktoré boli taktiež zaujímavé. Študenti z „hotelovky“ líčili dievčatá a menili im účesy. OA mala pripravený pekný stánok, pri ktorom sa spievalo a premietali sa úspechy a fotografie žiakov. Druháčky rozdávali prítomným zvedavcom čokoládky a perá s internetovou stránkou našej školy. Tohto roku mi tam chýbalo koleso šťastia. Pán riaditeľ, pani zástupkyňa, pán profesor Rášši, pán profesor Sanisló presviedčali žiakov, aby si vybrali práve našu školu a podali k nám prihlášku.

My sme tiež nezaostávali a pýtali sme sa žiakov niektorých základných škôl, o ktorej strednej škole uvažujú. Chceli sme tiež vedieť, čo si o OA myslia, prečo by išli práve na ňu a čo ich odrádza.

Mnohí žiaci ZŠ nechcú ísť na OA, pretože sa im zdá prísna. Myslia si, že gymnázium ich lepšie pripraví na vysoké školy, že na našej škole sú prísni učitelia, ale ktorá SŠ nemá prísnych učiteľov? Samozrejme nie všetci sú prísni, ale už nás berú za starších a možno aj zrelších, a tak sa k nám aj správajú. Niektorí len niečo zlé počuli a veria tomu. Niektorí tu majú starších súrodencov, ktorých sa nepýtajú a nezisťujú, čo ponúka OA. A iní sa len hrnú na internáty a do väčších miest, akoby im Rožňava nestačila. Samozrejme sa našli aj takí, ktorí o OA premýšľajú a chcú sem v septembri nastúpiť. My ich tu srdečne vítame a tešíme sa na nich.

text: ***Viki a Martina****, foto:* ***Daniela Žiaková***

Burzu informácií otvoril riaditeľ OA v Rožňave PaedDr. Viktor Baláž za prítomnosti primátora Rožňavy Pavla Burdigu a riaditeľa ÚPSVaR PaedDr. Mikuláša Gregora.

Neprehliadnuteľný talent

Radovan Mike

Výška: 187 cm
Znamenie: Baran
Poznávacie znamenie: na hrudi vytetovaná hviezda
Najväčší úspech: v r. 2014 majster Slovenska v UTX (v r. 2013 3.miesto na celoslovenskom kole v UTX)
Najväčšia láska: futbal (momentálne)

Svoj veľký talent dokonale zužitkoval aj počas štúdia na OA a rozhodne sa mu to vyplatilo. Nielenže patrí k najlepším študentom v administratívnej korešpondencii (ADK), ale je aj výborný športovec. Jeho šikovné prsty dokážu rýchlo písať, ale aj upravovať texty na počítači. V UTX (rozumej v úprave textu na počítači) súťažil 16-krát. Volejbal, floorbal, futbal - to sú športy, v ktorých vyniká a reprezentuje našu školu.

Ešte 1. septembra pred štyrmi rokmi nebolo isté, či bude žiakom našej školy. Mal ísť na Gymnázium do Revúcej , ale 2. septembra sa rozhodol, že prestupuje. Takže OA nebola jeho prvá voľba, ale nič neľutuje.

Do školy dochádza každý deň až z Jelšavy. Je to typický Baran, inteligentný, no občas tvrdohlavý. Cieľavedome si ide za svojím. Na hrudi má výrazné tetovanie v tvare hviezdy! A čo pre neho znamená? Úprimne odpovedá: „Je to moja hviezdička pre šťastie."

Na úspech, ktorý by mohol nazvať najväčší, ešte len čaká. Ostatné podľa neho nestoja za zmienku.

Ale načo toľká skromnosť! Veď má sa čím pochváliť. Majstra Slovenska v úprave textu na počítači nenájdeme len tak na chodníku. Začiatky boli ťažké, lebo Rado má svojský štýl a rýchlo píše nie desiatimi, ale šiestimi prstami. „Pani profesorka Gajdošová nechcela pripustiť, aby som písal svojím spôsobom (6 prstov), ale po prvej desať minútovke si to rozmyslela."

Momentálne sa Rado viac venuje futbalu, písanie berie len ako školskú aktivitu. Samozrejme k jeho najobľúbenejším predmetom patrí telesná výchova, ale rád mal aj predmety s pánom profesorom Ráššim. K futbalu ho doviedol otec. Venuje sa mu už 15 rokov a súťažne čochvíľa 9. Jeho idolom je Cristiano Ronaldo, pretože na sebe stále pracuje, aby bol lepší. Keď sme sa Rada pýtali, ako sa cíti, keď vie, že patrí k najlepším študentom v ADK, skromne odpovedal: „Nevidím rozdiel medzi normálnym študentom a mnou. Cítim sa normálne." Najväčší podiel na jeho školských úspechoch má pani profesorka Gajdošová práve preto, že bola veľmi trpezlivá.

Poprosili sme ho o radu pre nás prvákov, aby sme boli aspoň takí dobrí, ako je on: „Neviem, či je to publikovateľné, ale ja vám radím, aby ste písali tak, ako vám vyhovuje a nie podľa predpisov, ktorým prstom ktoré písmeno." No neviem, neviem, čo na to povie pani profesorka Gajdošová! ☺

A ako trávi Rado voľný čas, keď nešportuje a netrénuje v písaní na počítači? Po škole si väčšinou rád pospí a potom ide von s kamarátmi, alebo si ide zacvičiť a večer pozerá televízor. Pretože onedlho bude maturovať, boli sme zvedaví, kam sa chystá na vysokú školu. Odpovedal, že ešte nie je rozhodnutý, ale nejakú chce skúsiť.

Radovo motto: „Bolesť, ktorú cítiš dnes, bude silou, ktorú zacítiš zajtra."

Rado je skvelý chalan, ktorý ukázal, čo sa v ňom skrýva. Je vzorom pre nás mladších a pre dievčatá možno aj idolom. Prajeme mu, aby úspešne zmaturoval a aby sa mu aj naďalej v živote darilo tak dobre ako doteraz.

text: ***Viki****, foto:* ***archív Radovana Mikeho***

Info o škole

Od začiatku nového školského roka sa toho v našej škole veľa udialo. Šikovní a talentovaní študenti nás úspešne reprezentovali na rôznych súťažiach, zúčastňovali sa rôznych zaujímavých aktivít a výstav. O mnohých aktivitách sa zmieňujeme v Sršni podrobne, niektoré prinášame v krátkom súhrne.

Žiak **Radovan Mike** bol ocenený predsedom Košického samosprávneho kraja za úspešnú reprezentáciu Košického kraja v rámci súťaží Spracovanie informácií na počítačoch. Žiak Radovan Mike je za rok 2014 **majstrom Slovenska** v úprave textu na PC.

Radovan Mike s predsedom KSK a predsedom Školskej komisie pri zastupiteľstve KSK

R. Mike so svojou pani učiteľkou E. Gajdošovou

Naša škola sa zapojila do súťaže **iBobor.** Pre mnohých študentov našej školy je už táto súťaž známa. Pre tých, ktorí o nej ešte nepočuli, uvedieme, že sa jedná o informatickú súťaž, ktorá sa uskutočňuje on-line. Žiaci našej školy súťažia v dvoch kategóriách: JUNIOR a SENIOR.

V pondelok 10.11.2014 súťažilo 7 073 Juniorov v rámci Slovenska. Z našej školy sa zapojili 24 juniori. Úspešní riešitelia boli: **Zuzana Kolesárová** z I. B s počtom bodov 62,68, **Ján Terpák** z I.B s počtom bodov 56,01 a **Martin Vajzer** z II.A s počtom bodov 53,35.

V piatok 7.11.2014 súťažilo v rámci Slovenska 4 545 seniorov. Z našej školy to bolo 19 seniorov. Úspešný bol len jeden, a to **Lukáš Szántó** zo IV.A. Úspešnosť bola, ak žiak dosiahol viac ako 50 bodov. Medzi najlepších v našej škole s počtom bodov 42,69 sa dostal **Jozef Horvát** z III.A a s počtom bodov 37,36 **Samuel Blaško** a **Tomáš Harhovský**.

iBobor

Hlohovec, SOŠ OaS Prešov a OA Watsonova Košice.

Na súťaž v odpise z obrazovky v programe ZAV aj z papierovej predlohy sa prihlásilo 40 žiakov z 20 škôl. Našu školu reprezentovali **Radovan Mike** a **Tomáš Hajdúk**. V silnej konkurencii Tomáš Hajdúk z III. C v 10-minútovom odpise z obrazovky sa umiestnil na výbornom **3. mieste**. Družstvo našej školy v kombinácii odpisov obsadilo **4. miesto** za OA.

text: ***RR***
foto: ***archív školy***

Úprimné odpovede Zuzky Šulajovej

Zuzka Šulajová. Spisovateľka, ktorá píše pre mládež, ale číta detektívky, vyštudovala pedagogiku, ktorú ani nechcela študovať, 200 strán dokáže napísať za 2 mesiace a každý rok vydá aspoň jednu knihu. Je zaradená do povinného čítania a pri písaní potrebuje pokoj. Je voči sebe veľmi kritická, no práve preto to dotiahla tak ďaleko. Táto skromná a mladá autorka, ktorá sa písaniu začala venovať už od štrnástich rokov, navštívila naše čerstvo zasnežené mesto Rožňava, zavítala do Knižnice P. Dobšinského, aby predstavila svoje knihy a odpovedala na zvedavé otázky čitateľov. Jej odpovede boli viac ako zaujímavé.

• Ste známou hlavne Džínsovými denníkmi. Ako to vnímate?

- Najprv som nebola rada, ale teraz som pochopila, že keď vás ľudia vedia podľa niečoho zaradiť, tak je to jedine plus.

• Na Slovensku poznáme ešte jednu Zuzku Šulajovú, fotografku a herečku. Poznáte sa ?

- Je to moja vzdialenejšia sesternica, nikdy sme sa nestretli osobne. Väčšinou médiá prirad'ujú moje knihy jej, čo ma trošku zaráža, pretože to svedčí o tom, ako si nič neskontrolujú. Ja som podstatne mladšia ako ona a ani sa na seba tak nepodobáme. Akurát v piatok som bola v Pravde, kde som robila rozhovor, prišiel fotograf a oznámil mi, že má trošku stres, že bude fotografovať fotografku, lebo tá druhá Zuzka Šulajová je herečka a fotografka. Ja som sa na neho len pozerala s otvorenými ústami. Niečo podobné sa mi stalo, keď mi vyšla prvá kniha. Jeden pomerne známy kritik kníh Milan Bruno z Ikaru sa mi pustil do Džínsového denníka a začal ma tam chváliť. Vtedy som mala 22 rokov a začal ma chváliť, že mám nad tridsiatkou a že sa viem vcítiť do života pätnásťročných. Potom, čo som si to prečítala, písala som mu a uviedla som na pravú mieru, že ja nie som herečka, že ja som niekto úplne iný. On sa urazil, že odkiaľ to má vedieť a ani to neopravil. Ale už to beriem, že čo, hlavne, že ja viem, kto som.

• Džínsový denník, tá kniha mala byť iba jedna, ako je možné, že čitatelia sa tešia z ďalších?

- S kamarátkou sme sa dohodli, že si napíšeme príbeh pod stromček. To bol taký prvý môj literárny počin, kedy som zistila, že ma to písanie baví, že rada vytváram postavy a riadim ich kroky a vymýšľam zápletky. Bol to len kratulinký príbeh, ktorý som písala na taký štvorcový papier, a dokonca bol písaný ceruzkou. Odvtedy som začala tvoriť hlavne dobrodružné príbehy, ktoré som vždy rada čítala. Džínsový denník bola však prvá kniha, ktorá bola z reálneho prostredia. Knihu som napísala v sedemnástich rokoch. Písala som ho rukou do zošita, bolo to moje hobby, nikdy som nemala v pláne vydávať knihy, nemala som takéto ambície. Bolo to niečo, čo som tvorila, keď boli rodičia preč a mala som úplný kľud. Ten príbeh mi potom zostal asi štyri roky v šuplíku a po týchto štyroch rokoch som si ho vybrala a prečítala. Predtým ma kniha nikdy nerozosmiala, ale vtedy áno a napadlo mi, že by som to poslala nejakému slovenskému vydavateľovi. Prerobila som to, veľa som toho vyhodila, prepísala som do počítača a poslala do vydavateľstva, kde odo mňa nevyžadovali, aby som to vytlačila, lebo ja som nemala v pláne míňať peniaze na papier a tlačiareň, neverila som, že by to malo šancu. V roku 2007 slovenskí spisovatelia neboli takí obľúbení. Neboli sme zvyknutí na našich spisovateľov, lebo prišla vlna tých zahraničných, ktorým sme sa otvorili. O 2 týždne sa mi zmenil život a vydavateľ povedal, že on si to nechá a vydá tú knihu. Ja som bola v šoku a kričala na celý dom, kde nebol nikto, jedine môj pes, ktorý sa vtedy schoval na pol deň do spálne. Nikdy som sa nechválila a verejne sa k svojim knihám hlásim asi posledný rok. Vtedy som vydavateľovi vravela, že ja nechcem písať ďalej, ja som nechcela byť verejnosti na očiach. Aj pri tejto knihe som sa bála, že budem chodiť kanálmi. Písali ste sami o sebe a teraz s tým máte ísť na verejnosť. Neverila som si, ale skončila som niekde inde. A tak prišiel Džínsový denník a jeho ďalšie pokračovania...

• Budú ďalšie pokračovania Džínsového denníka ?

- Áno, teraz má vyjsť Džínsový denník 5 a 6. Tieto knihy píšem hlavne kvôli veľkej obľúbenosti. Denne mi chodí minimálne 10 mailov, v ktorých sa dozviem, že človeka, ktorý nikdy nečítal, až moje knihy priviedli k čítaniu, alebo že učiteľkám sa s týmito knihami pracuje veľmi dobre, tak to sú také veci, taká spätná väzba, ktoré vás poháňajú dopredu a cítite, že vaša práca ja zmysluplná. Prišla som na to, že čitateľov zaujíma, čo bude s hlavnou postavou Paulou ďalej, preto som sa rozhodla, že budem s týmito Džínsovými denníkmi pokračovať. Vždy to bude určené tejto vekovej kategórii, aj keď bude hlavná hrdinka dospelá.

• Vyštudovali ste pedagogiku, ale neučíte. Prečo ?

- Vyštudovala som pedagogiku a andragogiku, čo je výchova a vzdelávanie dospelých, je to práca s človekom a pomáhate mu rozvíjať jeho život, aby bol sám so sebou spokojný. Ja som študovala na vychýrenej Univerzite Komenského v Bratislave andragogiku, ale odbor stratil akreditáciu, oznámili nám to až v treťom ročníku bakalárskeho štúdia, že nemôžeme pokračovať v štúdiu. Dostali sme na výber, že buď odídeme do zahraničia študovať andragogiku, alebo prejdem

Narodenie: 12.11. 1985, Bratislava
Štúdium: Filozofická fakulta Univerzity Komenského v Bratislave (andragogika, pedagogika)
Zamestnanie: spisovateľka
Tvorba: Džínsový denník 1 až 4, Dievča z minulosti, Ako z románu

na pedagogiku, ale museli sme urobiť skúšky. Ja som chcela robiť s dospelými a teraz som mala študovať pedagogiku, ktorá je založená na vzťahoch s deťmi a mládežou a nakoniec som to aj vyštudovala.

• Aký máte názor na poéziu ?

- Ja som na poéziu nikdy nebola, nikdy ma nezaujímala. Jediné obdobie, keď som písala poéziu, bolo v štvrtom ročníku na základnej škole. Mali sme tzv. hodinku poézie, kde sme mali napísať nejakú básničku. Pani učiteľka ma vtedy tak vyhrešila, že som nebola schopná napísať ani jediný verš. Ja som bola z toho v depresii a doma som začala písať básne, aby som jej dokázala, že ja to viem. Potom som jej odniesla aj Džínsový denník, v ktorom mi našla kopu chýb. Moja mama písala básničky, ktoré boli naozaj krásne a dobré.

• Inšpirovali ste sa pri vytváraní svojich postáv skutočnými ľuďmi či udalosťami?

- Ani nie, ale čím viac sa tie postavy vyvíjajú, tým viac tam vkladám detaily, ktoré som odkukala od ľudí, ktorých si všímam. Najlepšie to môžem ukázať na postave Iva, ktorý je vysoký, chudý a veľmi múdry, taký špŕt. Tam som sa inšpirovala človekom, ktorý naozaj existoval. Chodil na základnú školu asi o 3 roky vyššie. On bol do mňa strašne zaľúbený, ale až tak nepríjemne. Prenasledoval ma, čakával ma pri východe školy, chodil za mnou domov, potom mi písal listy. Keď zistil, že nemá šancu, tak mi oznámil, že ak s ním nepôjdem von, tak sa obesí. Neobesil sa, žije. Teraz vychádzame spolu dobre. On bol takou inšpiráciou práve pre postavu tohto Iva, aj keď ten chalan, čo ma prenasledoval, nebol taký múdry. Minule som videla taký dôchodcovský pár, ktorý ma inšpiroval, no potom som zistila, že to nebol pár, ale dve kamarátky, ale v príbehu je to pár.

• Ako vás vníma vaše okolie, že ste známa?

- Neberú to takto, lebo ja nie som taký typ, že sa chválim, pozri, vyšla mi ďalšia kniha, alebo otvor si noviny, som na tej strane. Nerobím to. Nikto to ani tak extra neprežíva. Záleží od toho, kto. Stará mama to samozrejme sleduje a pozoruje, kedy vyjde o mne nejaký článok. Pravidelne si kupuje Slovenku, ktorú potom zoberie do klubu dôchodcov, kde sa s ňou chváli, a pritom sú tam takí rodičia, ktorí sa chvália svojimi deťmi až neprimerane. My celá rodina nie sme taki. Alebo susedia, ktorí sa nedajú nazvať rodinnými priateľmi, tak tí to berú tak, že píšeš knižky a robíš aj niečo poriadne. (smiech) Naopak, médiám v mojich knihách chýbajú nejaké väčšie zápletky, zloba a vraždy. Takže pre média nie sú moje knihy zaujímavé.

• Zrazu je na slovenskom trhu veľa slovenských spisovateliek. Ako to vnímate ?

- Je pravdou, že teraz vidím na každom kroku rôzne mená, z ktorých vzíde, že sú spisovateľky. Ja som rada, že som začala písať v čase, keď tu

ešte nebolo také búúm“. Vlastne Táňa Keleová Vasilková bola prvá a potom sa s tými slovenskými spisovateľkami roztrhlo vrece a pritom som na internete čítala, že ju kritizujú, že píše o tom istom. Podľa mňa by sme ju mali obdivovať a nie nadávať na ňu. Veď bola prvá autorka, ktorá prerazila, keď ešte boli slovenskí autori zaznávaní. No hlavné je, že ju ľudia majú radi.

• Prečo vaša kniha dostala názov Džínsový denník ?

- Už som spomínala, že som môj prvý denník začala písať ručne do takého modrého zápisníka, a keďže som sama nevedela, že o čom to bude a kam ten príbeh dospeje, tak som si predstavila, že ten môj denník je potiahnutý džínsovinou, denimom a nazvala som ho Môj džínsový denník. Keď som ho dala vydavateľovi, vymýšľali sme rôzne názvy od Bláznivého života po neviem čo, až nakoniec sme ostali pri mojom pôvodnom názve Džínsový denník. Vydavateľ s týmto názvom nebol veľmi spokojný, ale teraz je rád, že má značku. Vydavateľ mi dokonca dovolil, aby mi obálku navrhla moja kamarátka, lebo tie obálky ostatných kníh sa mi vôbec nepáčili a ja som chcela prísť s niečím novým a myslím, že sa mi to aj podarilo. Môj vydavateľ je veľmi ústretový a nemenila by som ho, ani keby čo bolo.

• O čom je kniha Dievča z minulosti?

- Táto kniha je vlastne druhá v poradí po Džínsovom denníku. Touto knihou som chcela ukázať, že viem napísať aj niečo také komplexnejšie, ucelenejšie a komplikovanejšie, pretože je to príbeh, v ktorom sa prelína príbeh z minulosti a prítomnosti zo šestnásteho storočia, takže som si musela naštudovať toho veľa a pracovať s faktami. Táto kniha je vlastne jednou z tých najťažších, pretože tam sa už odohrávajú aj tie ťažké veci.

• Chceli ste niekedy s písaním prestať ?

- Samozrejme, že chcela. Hlavne pri tej poslednej štvrtej časti, kedy bola moja prvá autorská kríza a už som bola asi milimeter od toho, že svojmu vydavateľovi oznámim, že končím, že ja už nenapíšem ani čiarku. Vtedy som mala pocit, že čokoľvek napíšem, to nemá hlavu ani pätu, žiadnu iskru a spád. Musela som to však prekonať a ísť ďalej. Hlavne teraz, keď to písanie beriem tak seriózne a už to nie je hobbie, ale povinnosť a snaha nesklamať čitateľa.

• Ako ste vnímali, keď vás zaradili do povinného čítania ?

- Nebola som veľmi rada, pretože ja som povinné čítanie nemala rada, priam som ho neznášala, lebo ten pocit, že som do niečo nútená, tak to som nemohla vystáť. Teraz som však na seba hrdá, lebo málo autorom sa niečo také podarilo dostať sa tak ďaleko a je to pre mňa pocta.

Zuzke Šulajovej kládli študenti ešte oveľa viac otázok, bolo by to na dlhé čítanie. Ja som pred touto besedou autorku nepoznala, ale po nej viem o nej takmer všetko. Je to veľmi príjemná a usmievavá osôbka, ktorej knižky si v blízkej budúcnosti určite prečítam.

text a foto: ***Scarlett***

Besedy sa zúčastnili aj naši prváci. Z. Šulajová tretia sprava.

Čas

Deň, keď mal všetko v malíčku,
keď mal všetko, čo chcel.
Svet predstavoval gombičku,
a nikto nevedel, ako trpel.

Deň, keď v škole sa mu nedarilo,
keď slnečné dni striedal plač,
keď sa mu už nič nechcelo,
a tak pomaly plynul čas.

Mesiac, keď slnko a spev vtákov nemal význam,
keď ten človek po svete len blúdi.
Nikto ho nevidel, bol len prízrak,
čo hlavu klopí k zemi... a smúti.

Rok, keď je bez svojej milovanej,
keď on ju ešte stále ľúbi,
keď každý deň kráča popri nej,
ale ona už nesmúti, je šťastná s druhým.

Rok, keď prežil veľa hrôzy,
rok je príliš dlhý čas.
Nechcel byť už prízrak.
Rozhodol sa pre označenie iné,
volajú ho už len... samovrah.

Stanka Macková

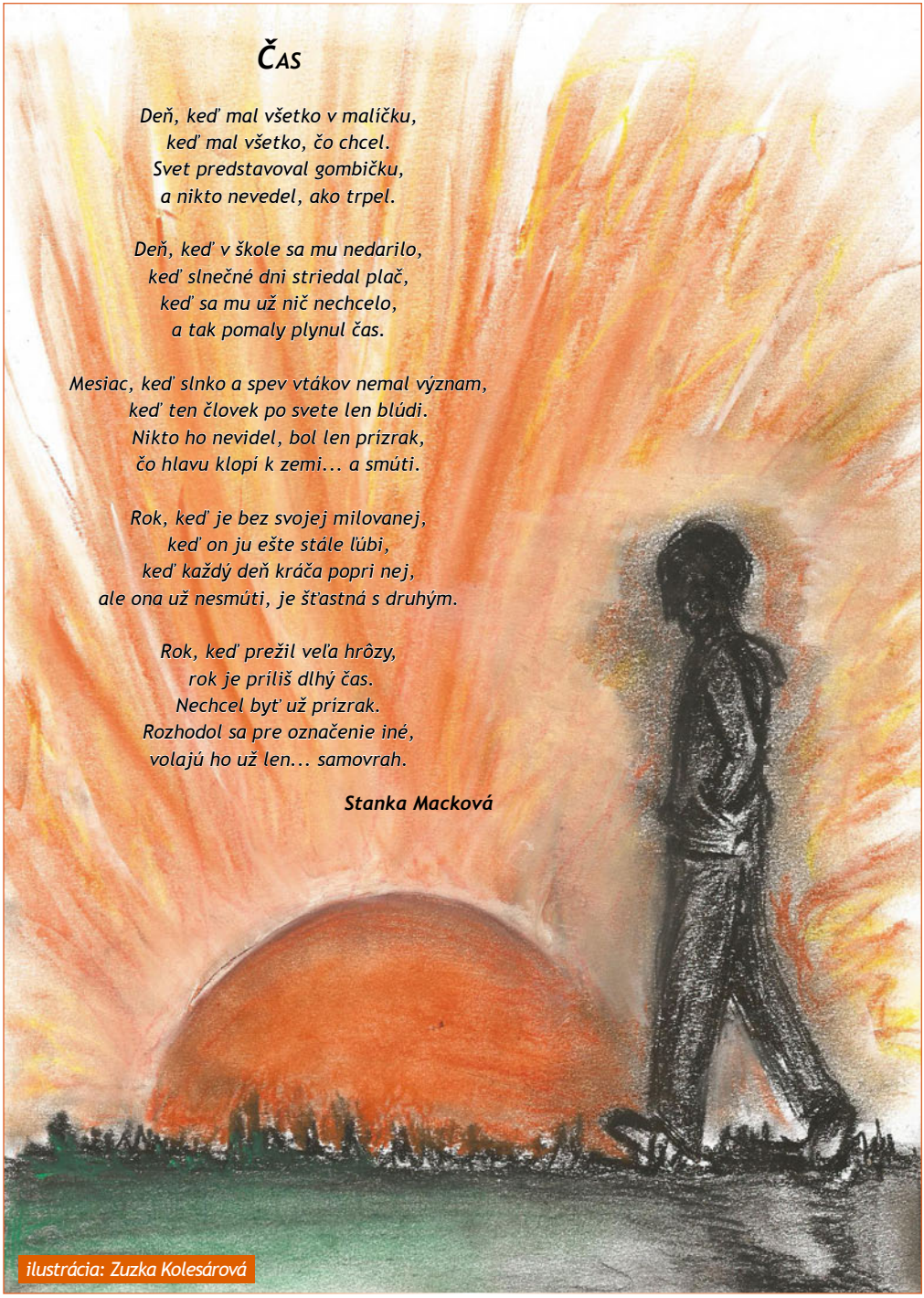

ilustrácia: Zuzka Kolesárová

Simona Ciberajová ***I.B*** *- fotografovaniu sa intenzívne venuje už 3 roky. Inšpiruje sa krásnou prírodou, ale rada fotí aj ľudí.*

Zabudnutý zázrak JABLKO

Chutné, šťavnaté, zdravé, voňavé... Jablko je jedno z najzdravších druhov ovocia. Aj napriek tomu jeho konzumácia klesá a mnohí uprednostňujú exotické ovocie. Vieme o ňom naozaj všetko? Každý šťavnatý kúsok jablka zásobuje telo energiou, spoľahlivo uhasí smäd vďaka obsahu ovocných kyselín a dobre zasýti. Veľmi veľa výživných látok sa nachádza už v šupke, preto by sa pri konzumácii jablko nemalo šúpať.

16. október - Svetový deň výživy

Október je v znamení výživy a zdravia nielen u nás, ale aj v iných krajinách. K tejto príležitosti sa koná veľa zaujímavých akcií, stretnutí, prednášok o zdravej výžive, zdravom životnom štýle, o významne pohybu pre zdravie. Súčasťou týchto akcií sú často ochutnávky a prezentácie jedál a nápojov.

Aj v niektorých školách v SR i ČR si tento deň pripomínajú a organizujú výstavky jedál spojené s ochutnávkou alebo prednášky a besedy pre deti i rodičov. Rodičia majú možnosť degustovať, čo v ŠJ obedujú ich deti.

Deti vytvárajú na hodinách plagáty a iné výtvory s tematikou výživy, zoznamujú sa tak s potravinovou pyramídou, so zásadami zdravej výživy a s ukážkami vhodných jedálnych lístkov i zdravých a nezdravých potravín.

Tento projekt bol uskutočnený aj v priestoroch našej školy. Koordinárotka pre enviromentálnu výchovu a zdravú školu PaedDr. Diana Mešťanová a Žiacka školská rada pod vedením Mgr. Denisy Kováčovej vymysleli projekt, ktorého úspešná realizácia prekonala aj najodvážnejšie očakávania. Veď posúďte sami. Podujatie s názvom **Zázrak menom JABLKO** sa odohrávalo v školskej jedálni Obchodnej akadémie. Študenti sem doniesli už vopred pripravené výrobky z jabĺk. Vďaka patrí predovšetkým žiakom, ktorí sa na celej realizácii podieľali tým, že prispeli svojim dielom dobrôt z jabĺk. A tie boli ozaj v neuveriteľnom množstve, výbornej kvalite a hlavne, skvele chutili. Všetci žiaci obchodnej akadémie tak prežili „zdravý deň“ pri degustovaní koláčov nespočetných druhov a variacií, ale pochutili si aj na sušených jablkách, ba aj

7 dôvodov, prečo jesť JABLKO

1. Je to vitamínová bomba
Jablká obsahujú množstvo cenných vitamínov, minerálov a stopových látok. Odborníci ich aj preto pokladajú za mimoriadne cenné ovocie, dokonca za najzdravšie na svete.

2. Chránia nás pred rakovinou
V jablkách sú aj flavonoidy a antioxidanty, o ktorých výskumníci zistili, že sú to doležité zbrane preto rakovine.

3. Pomáhajú nám pri chudnutí
Nebriberiete od nich a ak chcete začať s diétou, zostavte si jedálny lístok práve z jabĺk. Výborne sa s nimi chudne!

4. Postrážia cukor aj cholesterol
Jablká sú mimoriadne doležité hlavne pre staršiu generáciu, pretože dokážu udržať správnu hladinu cholesterolu. Postrážia aj cukor, vďaka čomu sú ideálnym ovocím aj pre ľudí, ktorých trápi cukrovka.

5. Vyženú vírusy z nášho tela
Toto chutné ovocie je skvelou prevenciou proti chrípke a iným vírozam. Ovocinári i odborníci radia: Jedzte toľko jabĺk, koľko si môžete dovoliť. Čím viac jabĺk zjete, tým menej chorôb budete mať.

6. Upokoja žalúdok, prečistia nás
Pomáhajú nám pri trávení. Jablkové pyré je dobré pri črevných a žalúdočných kataroch. Je to vďaka pektínu, ktorý nielenže prečisťuje črevá, ale tiež pomáha dostať z tela toxické látky a ťažké kovy. V 1 kilograme jabĺk je až 15 gramov pektínu.

7. Sú super pre náš mozog i srdce
Jablká prospejú aj nášmu mozgu, na ktorý vo vyššom veku útoči Alzheimerova i Parkinsonova choroba. Sú aj ideálnym liekom na srdce, lebo odvádzajú z tela prebytočnú vodu, vďaka čomu sa naše srdce menej namáha.

pečených, na šalátoch z jabĺk, roznych džúsoch a šťavách a proste na jablkách v akomkoľvek stave a podobe. Okrem výrobkov z jabĺk, žiaci prekvapili aj vy-

Náš tip: Pleťová maska s medom s protizápalovými účinkami

Nastrúhame 2 olúpané jablká a vmiešame k nim 1 polievkovú lyžicu medu. Kašu nanesieme na tvár a necháme 20 minút pôsobiť, potom zmyjeme vlažnou vodou.

robenými plagátmi na tému „Jablko v histórii a mytológii“ a veru bolo na čo pozerať, lebo ako sa ukázalo, naši „obchoďáci“ sú nielen „kulinársky“, ale aj umelecky nadaní.

Plagáty sa každému páčili, za čo dostali autori patričné uznanie. Poďakovať chceme aj niektorým členom učiteľského zboru, ktorí tiež rozšírili ponuku produktov z jabĺk aj svojimi dobrôtkami, a samozrejme, aj všetkým žiakom ktorí prispeli.

text: ***Eva****, foto:* ***Diana Mešťanová***

Na skládky nie sme krátki

Od polovice októbra 2013 putuje po slovenských školách výstava „Na skládky nie sme krátki“, ktorá vznikla v rámci projektu OZ Tatry. Cieľom tohto projektu je predovšetkým zvýšiť záujem o problematiku čiernych (nelegálnych) skládok odpadu a s nimi spojenými inváznymi druhmi rastlín.

Naša škola nebola výnimkou a tiež sa zapojila do výstavy, ktorá pozostávala z 15 posterov o separovaní a skládkach.

Invázna zlatobyľ obrovská

Čo sú inváznе druhy rastlín ?

Inváznе rastliny sú na našom území nepôvodné druhy, ktoré boli dovezené z iných kontinentov. Slúžili ako okrasné rastliny do parkov, z ktorých sa však začali ďalej šíriť do okolia a obsadzovali nové plochy. To je dôvod, prečo tieto druhy rastlín ohrozujú naše prostredie. Dokážu sa rýchlo šíriť, a tak zasahujú aj do pôvodných rastlinných spoločenstiev. Ich odstraňovanie je dosť problematické a vyžaduje si viaceré zásahy.

Nelegálne skládky sú v súčasnosti jedným z najväčších problémov životného prostredia. Sú to rôzne veľké smetiská ilegálne ukladaných odpadov, ktorých pôvodcami sú najčastejšie samotní občania. Nájdeme ich v lesoch, na okrajoch miest alebo dokonca aj priamo v obciach.

Prečo vznikajú?

Za vznikom nelegálnych skládok je v prvom rade nevedomosť občanov. Nepoznajú dôsledky a vplyv čiernych skládok na životné prostredie a tiež na zdravie občanov. Ďalšou príčinou je, že obce nemajú dostatok priestoru na zhromažďovanie odpadu, a tak si občania vytvoria vlastné – čierne skládky. Avšak za skládku nepovažujeme niektoré kopy odpadov, ktoré sú na staveniskách, v záhradách, vo dvoroch a majú iba dočasný charakter.

Ak objavím čiernu skládku...

Ak ste vo vašom okolí objavili nelegálnu skládku, zaznamenajte si o nej údaje ako:
- približná lokalizácia (blízkosť rieky, cesty, budovy) – skládka sa môže aj odfotiť
- veľkosť skládky
- druh odpadu na skládke
- pôvodca odpadu (v prípade, že by ste vedeli, kto skládku založil)
- dátum, kedy ste skládku objavili

Čierna skládka v okolí Rožňavy

Následne môžete tieto informácie oznámiť 2 spôsobmi...

1. osobne zástupcovi obecného/mestského úradu, v katastri ktorého sa skládka nachádza
2. písomne príslušnej obci a obvodnému úradu životného prostredia - táto možnosť je väčšinou efektívnejšia.

text: ***Monika****, foto:* ***Diana Mešťanová***

Tajnička: „Pustíme si Word a píšeme: „Jeho hlavnou starostlivosťou je budovanie ..... vlasti“. (p. u. Gajdošová) ☺

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.

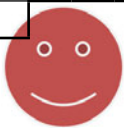

1. Čo znamená „O“ v skratke OARV?
2. Hanku a Miška v divadelnej hre ženský zákon rozdelili susedkine...
3. O chvíľu už všetci budeme ozdobovať vianočné ... .
4. Na ktorom mieste sa umiestnila CF Ovečka Anička naposledy v Bratislave?
5. Talent našej školy Radovan Mike v..... v úprave textov a písaní na rýchlosť.
6. V našej škole máme tri študijné ...
7. V súťaži, ktorá sa tento mesiac konala, ste volili chlapca a dievča, ktorí vám boli ...
8. Nielen tam sa žiaci modlia za dobré známky, aj keď je to ...
9. Žiaci v bilingválnom odbore sa učia hlavne ... (slangovo)
10. Trestov na imatrikulácii sa báli najmä ...
11. Zázrak menom ...
12. Maturita sa robí vo forme písomnej a ...
13. Administratíva a korešpondencia sa kedysi nazývala aj ...

Mladomanžel prichádza domov mierne podnapitý. Svokra stojí vo dverách s metlou v ruke. Hneď sa jej spýta:
- Mamička, zametáte, alebo odlietate ?

☺

Žiak Mrkvička, prečo ma nezdraviš?
- Prepáčte, pán učiteľ, nevidel som vás, asi som mal mikrospánok.

☺

Zomrel policajt a kolegovia mu na pohrebe hádzali do hrobu kytice. U jedného však čosi buchlo. Kolega sa ho pýta:
- Čo si tam hodil?
- Nezohnal som kyticu, tak som mu kúpil bomboniéru...

☺

Policajti búchajú podozrivému na dvere bytu, aby im otvoril.
- Nie som doma! - ozve sa zvnútra.
- Ste, máte pred dverami topánky!
- Ale to nie sú moje!

☺

Ahoj, ZLATKO! Prídem k tebe, už je mi veľmi smutno...šupnem sa len tak do tvojej postieľky a počkám si na teba, budem s tebou piť teplý čajík a hriať sa. S láskou Tvoja CHRÍPKA.

Príde žena do väzenia a hovorí bacharovi:
- Nemohli by ste dať môjmu mužovi nejakú ľahšiu prácu?
- Myslíte pani, že nalepovanie známok je ťažká práca?
- Nalepovanie? Mne vravel, že kope tunel.

☺

Stretne lev supa a pýta sa:
- Ty vták vypĺznutý, kto je kráľom zvierat ?
- Ty lev.
Lev ide ďalej a stretne slona:
- Hej, ty smrad ušatý, kto je kráľom zvierat?
Slon sa naštve , chytí leva chobotom a začne ho trieskať o zem. Lev po piatich minútach vstane a hovorí:
- No nemusíš sa hneď tak rozčuľovať, keď niečo nevieš.

☺

Aká je definícia leňocha?
Človek, ktorý nepredstiera, že pracuje.

☺

-Čo robí blondínka, keď stojí v daždi pod lipou s hrnčekom v ruke?
- Lipový čaj

Blondínka stojí na autobusovej zastávke a prihovára sa jej okoloidúci:
- Slečna, ale tento autobus chodí len cez sviatky.
- Aké šťastie, že ja mám dnes narodeniny!

☺

Nahnevaný zajac príde za medveďom s brokovnicou a vraví :
- Medveď, zožer to lajno, čo leží na ceste, lebo ťa zastrelím!
- Nezožeriem!
Zajac teda stlačí spúšť, brokovnica klapne naprázdno. Zajac pokrčí plecami a povie:
- Keď nechceš ty, dám si ja!

☺

V nemocničnej čakárni sa prihovorí jeden muž druhému (koktavo):
- Ah-hoj! J-j-ja m-mám p-prob-b-blémy s-s r-reč-čou. A č-č-o j-j-je t-tebe?
- Prostata.
- A t-t-to j-j-je č-č-o?
- No... Vieš, keď ja čúram, tak to vyzerá asi tak, ako keď ty rozprávaš.

Slovník Cudzích Slov:

definovať – zbavovať sa Fínov
Snehurka – zmrazená hurka
virgule – povel obsluhe vírivky v kúpeľoch
drbol – doktor, ktorému odňali titul
požiarnik – na ceste do Žiaru nie je nik
ventilačný – vyhnanie lačného z jedálne
papuča – pozdrav manželke pri odchode

http://www.funradio.sk/clanok/28209-tip-od-vas-slovnik-cudzich-slov/

*Zábavnú stranu pripravili **Mirka** a **Stanka***

6		1		5			4	8
	3			4		1		9
4			8			7		
9		6				5		
5		3	2		7	4		6
		4				9		1
		5			8			3
7		2		6			1	
3	9			2		6		5

sloku

Režisér s veľkým R

Večer si sadnúť k televízii a pozrieť si svoj najobľúbenejší seriál či film patrí k životu viacerých Slovákov. Málokto však vie, aká veľká drina stojí za výrobou takých úspešných seriálov, ako je napríklad Panelák, Chlapi neplačú alebo film Pokoj v duši. Najväčšiu zodpovednosť za tieto televízne projekty má ich režisér Vlado Balko.

Vlado Balko v Rožňave

V tomto roku vznikol v Základnej umeleckej škole v Rožňave multimediálny súbor My dream, ktorého úlohou je vytvárať nové detské divadelno-hudobné predstavenia. Práve tento veľmi úspešný režisér sa ponúkol, že so svojím tímom zrežíruje predstavenie so žiakmi, ktorí boli vybraní v castingu pod jeho dohľadom. Cieľom tejto významnej akcie pre rožňavské umelecky nadané talenty je vyvíjať detskú tvorivosť, hravosť, fantáziu a úprimnosť prostredníctvom hodnôt, ktoré sa nedajú kúpiť.

Narodenie: 17.11.1965, Martin
Štúdium:
1. Vysoká škola ekonomická v Bratislave
2. UK Televízna žurnalistika a Bratislave
Pôsobiská:
1.Slovenská televízia
2.Režisér v slobodnom povolaní
Tvorba (podieľal sa): Redline, Čas M, Tucet, Hľadám opatrovateľku zn. Agent Orange, Chlapi neplačú, Panelák, Horúca krv, Rodinné prípady, Druhý dych, Pokoj v duši, Nový hrdina, Ako prestať fajčiť.....

1.Akú školu ste vyštudovali, vždy ste vedeli, že chcete byť režisérom ?

Ja som študoval na dvoch školách. Vysokú školu ekonomickú, ktorú mám kvôli otcovi, a druhú mám Filozofickú fakultu UK - odbor filmová a televízna žurnalistika. Čo sa týka môjho povolania režisérom som chcel byť už od desiatich rokov. Raz v lete som videl na Filmovom

Casting Vlada Balka v Rožňave

festivale pracujúcich film Cigáni idú do neba. Tento film sa mi tak zapáčil, príroda, hudba a všetko okolo, že práve vtedy som si povedal: Toto chcem robiť! Odvtedy ma to držalo a celkom aj bavilo. Teraz ma to už baviť prestáva. (smiech). Vieš, 30 rokov je predsa 30 rokov.

2. Na akú tvorbu z vášho pôsobenia najradšej spomínate ?

Desať rokov som robil pre deti a mládež ešte v Československej televízii, neskôr v Slovenskej televízii. Toto boli veľmi pekné časy, lebo to bolo niečo zmysluplné a do istej miery tam bola aj sloboda. Ďalej som mal veľmi rád výrobu videoklipov či televíznych filmov. Natáčal som hlavne vonku, v zahraničí vo Vietname a v Keni. V týchto štátoch som robil s deťmi inými, ako sú tieto naše. Tu deti žili na ulici, mali AIDS alebo chodili po mínových poliach. Je to taký iný svet, taký, čo my nepoznáme a ani určite nechceme poznať.

3. Pamätáte sa aj na svoj prvý honorár, ako ste s ním naložili ?

Ani sa nepýtaj (smiech), to bolo strašne veľa peňazí. Ja som začal zarábať ešte na škole, keď som študoval. Popri škole som pre Československú televíziu robil rôzne dokumenty. Vtedy bol priemerný plat vysokoškoláka 1750 korún, zazobaní ľudia mali 3 - 4 000 korún a my sme mali honoráre 5 – 10 000 korún, tak si predstav na tú dobu, aký to bol nepomer. Tým pádom sme zarábali veľa, chodilo sa do krčmy, ale nie do hocijakej, do tej najlepšej. Polovicu sme tam nechali a z tej druhej sme do konca mesiaca museli prežiť. Takže s mojím prvým honorárom som nenaložil veľmi slávne.

4. Čo pre vás znamená film Pokoj v duši ?

Pokoj v duši je film, kde sa musíš zamyslieť, či práve ty si ten pokoj v duši naozaj našla. Pravdupovediac, ja ešte hľadám a hľadať asi budem do konca života, no napriek tomu to bolo veľmi pekné obdobie. Získal som tam veľa nových skúseností, veľa nových kamarátov. Tam si človek uvedomil, že práca na filme je úplne iná ako pre televíziu. Myslím si, že je oveľa ťažšie robiť film, lebo divák je pokazený televíziou. Diváci už ťažko vnímajú film, televízia prináša rýchlu zábavu a rýchle emócie. Vo filme si na tú správnu emóciu a napätie musí človek počkať.

5. Spolupracovali ste tiež s rôznymi hudobnými skupinami pri výrobe klipov, akí interpreti či skupiny to boli ?

Bolo toho strašne veľa. Zo slovenských skupín napríklad Iné Kafe, Pavol Habera, Richard Müller, Jana Kirschner.... Zo zahraničných Depeche Mode, Eros Ramazzotti či Duran Duran. Bolo toho vážne veľa, všetkých si ani nepamätám.

6. S ktorým z hercov sa vám najlepšie spolupracuje ? Prezraďte nám o ňom niečo.

Jedným z nich je Tomáš Maštalír. Tomáš je veľmi profesionálny človek. Sú typy ľudí, ktorých miluješ alebo neznášaš. Tomáš je človek, ktorý vyvoláva v ľuďoch nekonečné nadšenie, ovácie a sympatie, alebo na druhej strane môže v ľuďoch prebudiť nenávisť či závisť. Je to herec, ktorý sa dokáže naučiť niekoľko strán textu naspamäť a zahrať to bez chyby. V tomto by si mnohí umelci mohli zobrať z neho príklad. Veľa ľudí o ňom hovorí všeličo, ale ja ho beriem ako veľmi príjemného človeka. Má obrovský zmysel pre humor, je veľmi dobrý aj ako komediálny herec, ale tým, že je taký pekný muž, je obsadzovaný skôr do vážnych dramatických postáv. Pri nakrúcaní robí dobrú náladu. Mám ho veľmi rád a dobre spolu vychádzame.

7. Plánujete aj nejaké nové projekty do budúcnosti ?

Mám rozrobenú jednu rozprávku už dva roky, ale veľmi sa mi do toho nechce. Človek musí mať na takéto veci veľa času. Keď točí projekt, musí byť maximálne sústredený a všetko ostatné musí ísť bokom. Každá chyba pri natáčaní môže spôsobiť nezáujem diváka a veľké finančné škody. Keď nerobíš film, nič neriskuješ. Som zvyknutý robiť so štábom 30-60 ľudí, každý má svoje starosti, svoje nálady, je to veľakrát ťažké, ale aj tak je to veľmi pekná práca.

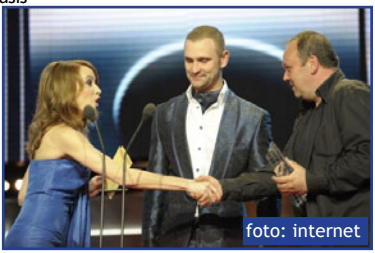

foto: internet

Osobne som sa tohto rozhovoru trochu bála, no keď som zistila, že pán Balko je úplne obyčajný človek a komunikuje so mnou ako s rovnocennou, trémа zo mňa opadla a rozhovor bol priam priateľský. Pánovi Balkovi ďakujem za zaujímavé interview.

text: ***Scarlett,*** *foto:* ***A. Čišková***

Na palubovke rožňavských basketbalistov

Krásny šport basketbal, v ktorom sa piati hráči na ihrisku snažia vhodiť loptu do súperovho koša a zároveň obrániť ten svoj, sa hráva aj v Rožňave. O tom, že máme tu dorastenecku basketbalovú ligu, nevie každý Rožňavčan. Na stav rožňavského basketbalu sme sa pýtali trénerov. Ich odpovede vás možno prekvapia.

Vyspovedaní tréneri sú naozaj skúsenými profesionálmi. Pani trénerka Mária Buzinkayová pôsobila v Juhoafrickej republike, kde patrila medzi najlepšie hráčky tímu, i keď bola najmladšia. Od hráčky potom prešla do manažmentu a zaobstarávania celkového chodu tímov. Pán Marek Filo už dlhší čas pôsobí ako tréner hráčov mladšej kategórie. V súčasnosti má na starosti aj kadetov. Zopár z nich môžete stretnúť aj na chodbách našej školy.

Mária Buzinkayová
Trénerka kadetiek

Ste spokojná s manažérom klubu pánom Lacom ?
Povedala by som, že aj áno, aj nie. Na jednej strane áno, pretože je to človek, ktorý vie veci vybaviť. Hovorí sa, že ak ho vyhodia dverami, vráti sa oknom. Na druhej strane niektoré sľuby zabudne splniť.
Ako vnímate rožňavský basketbal? Vidíte v ňom potenciál ?
Určite v ňom vidím potenciál. Keby našim hráčkam a celkovo mládeži trošku vyšli v ústrety aj školy, aj nejakí podnikatelia, nádej tu je. Šport je krásny a mládež oň prejavuje záujem.
Aké finančné či materiálne prostriedky máte k dispozícii na chod tímu?
Bohužiaľ, narazila si kosou na kameň. Nemáme žiadnu finančnú pomoc, všetko si hradíme sami, rodičia nám pomáhajú s podporou hráčok a odvozom na jednotlivé zápasy. Bohužiaľ, mám dojem, že v Rožňave asi nemáme takých ľudí, ktorí by finančne mohli alebo resp. mohli si dovoliť podporovať šport.

Marek Filo
Tréner kadetov

Ste spokojný s manažérom klubu pánom Kissom ?
S manažérom sme ako klub veľmi spokojní. Škoda, že nám ohlásil odchod zo štruktúr klubu k 1.1. 2015 z osobných dôvodov. Dúfame, že jeho pozíciu nahradí niekto s minimálne jeho schopnosťami.
Ako vnímate rožňavský basketbal? Vidíte v ňom potenciál ?
Basketbal má v RV veľkú tradíciu a v minulosti sa mu niekoľkokrát podarilo zožať úspech. Momentálna situácia však nie je veľmi priaznivá ani v ženskej, ani v chlapčenskej zložke, či už po finančnej stránke alebo kvantite hráčov. Dalo by sa povedať, že prekonáva určitú krízu, po ktorej hádam príde progres. Ja osobne som veľký fanúšik rožňavského basketbalu, preto moja odpoveď na túto otázku je „ÁNO" !
Aké finančné či materiálne prostriedky máte k dispozícii na chod tímu?
Naše finančné potreby si v prvom rade kryjeme z klubových príspevkov hráčov, určitý obnos nám poskytne aj mesto Rožňava, ale tam by som si to vedel predstaviť v inom množstve a hlavne iným spôsobom. Samozrejme musím poďakovať aj sponzorom, vďaka ktorým sme nakúpili dresy a niektorí nám preplatia aj pohonné hmoty. Nie je toho veľa, ale sme vďační za každú pomoc. Nejaká čiastka nám príde aj z 2 % z daní. Nie je toho veľa, ale snažíme sa hospodáriť s tým, čo máme.

BK ŠPD : ŽIACI

BK ŠPD: KADETI

DORASTENECKÁ LIGA – KADETKY

Na základe názorov trénerov sme sa zamysleli nad stavom športu v Rožňave. Napriek nedostatku financií či hráčov dokáže jeden snažlivý človek svojou energiou ovplyvniť mnohých a zvrátiť nepriaznivo sa vyvíjajúcu situáciu v prospech športovcov.

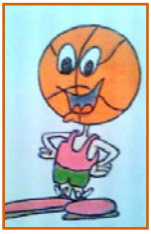

text: ***Scarlett***
foto: ***archív basketbalového klubu v Rožňave***

ŠPORTOVÉ ÚSPECHY

Od začiatku tohto školského roku dosahujú naši športovci veľmi dobré výsledky a postupujú do vyšších kôl.

V novembri sa naši chlapci prebojovali v Dlhodobých súťažiach KSK z okresného a regionálneho kola futsalu po získaní 1. miesta až na Krajskú olympiádu do Košíc.

Družstvo našich chlapcov získalo 1. miesto v okresnom kole v stolnom tenise a na krajskom kole celoslovenskej súťaže obsadili 2. miesto, keď vo finále prehrali len so žiakmi Športového gymnázia Košice.

Víťazné družstvo - futsal

Chlapci: zľava P. Lesňák, J. Letanovský, G. Bokros, R. Bozó

Stolný tenis

V dlhodobej súťaži KSK získali 1. miesto v regionálnom kole. Najlepším hráčom turnaja bol Ján Letanovský z OA Rožňava, ktorý neprehral ani jeden zápas. Družstvo chlapcov jasne postupuje na Krajskú olympiádu dlhodobých súťaží KSK.

Pekný úspech v dlhodobej súťaži v stolnom tenise dosiahli aj dievčatá. 1. miesto v okresnom kole a 3. miesto v regionálnom kole, čím si zabezpečili postup na krajskú olympiádu do Košíc. Ich trénerom je p. prof. J. Kováč.

Dievčatá OA boli úspešné aj vo florbale, ktorý organizovalo CVČ –SAŠŠ, o čom svedčí 1. miesto v okresnom kole a postup na krajské kolo. Takýto úspech sa podaril aj chlapcom. Po víťazstve na okresnom postupujú do vyššieho kola.

Ani naše volejbalistky nezaháľali. V dlhodobej súťaži KSK si z okresného kola odniesli 1. miesto a postúpili na regionálne kolo.

spracovala: ***redakčná rada***
foto: ***archív školy***

Dievčatá: zľava K. Kochanová, M. Hlaváčová, T. Mlynárová

foto: Ing. Anita Sáreníková

Fujavicu šťastia, víchricu pohody,
závej radosti, len malú vločku všedných starostí
a hlavne lavínu zdravia a lásky
v novom roku praje
redakčná rada.

Šéfredaktorka

*Stanislava Macková **(Stanka)***

Zástupca Šéfredaktorky

*Monika Molnárová **(Monika)***

Redaktori

*Eva Vargová, Viktória Bodnárová **(Viki)**, Andrea Guľkášová **(Aďa)**, Zuzana Kolesárová **(Zuzka)**, Martina Plišková, Scarlett Krajlíková, Adriána Čišková, Diana Zatrochová **(Dida)**, Miriam Tóthová **(Mirka)**, Barbora Lipničková **(Boba)**, Veronika Kelecsényiová*

Do Sršňa Prispeli

Cvičné firmy Ovečka Anička a Penzión Podkova,

Grafická Úprava

Ing. Juraj Valko Krišťák

srsencasopis@gmail.com

www.oarv.sk/srsen

Vydala: Obchodná akadémia, Akademika Hronca 8, 048 01 Rožňava
Dátum vydania: december 2014
Periodicita: občasník
Vychádza od: 2004